

Közlekedésbiztonsági hét

A Szegedi Közlekedésbiztonsági Tanács május 2-8. között rendezel meg a fegyelmzett és kulturált, biztonságos közlekedést elősegítő, az írott és íratlan szabályokat még szélesebb körben ismertető, a KRESZ tapasztalatait értékelő és elemző akciót: a közlekedésbiztonsági hetet. A számos rendezvény és intézkedési forma közös célja, hogy a balesetveszélyes szabálysértéseket — ilyen az ittas vezetés, a gyorsajtás, a szabálytalan előzés — megelőzzék, s védelmet nyújtsanak elsősorban a gyerekeknek és az idős embereknek, akik biztonságuk védelmére nemigen képesek.

A közlekedésbiztonsági héten az iskolákban játékos

versenyeket rendeznek, s a kisdíjakok közlekedési sétán vesznek részt, tanáraik vezetésével. A közlekedési úttörők közös járőrszolgálatra indulnak a közlekedésrendszert felnőtt öreivel, akik különös gonddal ellenőrzik majd többek között a gépjárművek kötelező biztonsági tartozékait. A felnőttek figyelmébe ajánlják az akció szervezői a májusi tejszabványok, a május 4-én, szerdán délután fél 6-kor a Technika Házában rendezendő közlekedési fórumot, ahol szakemberek adnak felvilágosítást forgalomszervezési, biztonságtechnikai és egyéb közlekedési kérdésekről. Kikaraktversenyt is rendeznek a jövő héten, s az üzemek han-

gosbermondói is „szóhoz jutnak”: ismertetik a KBT felhívását és a kerékpárosoknak szánt jó tanácsait.

Az Autóklub szegedi székházában május 7-én díjmentesen vehetnek igénybe — a nem klubtagok is — két szolgáltatást: a fényszóró-beállítás és a fékhatásmérést, reggel 7-től este 7-ig. Május 8-án a Honvéd téren KRESZ-vetélkedőt és ügyességi versenyt rendez a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat, s a jövő hét végén Dorozsmán a Széksósírdőt úttörő népesítik be. A szegedi és a makói közlekedési úttörők május 7-8-i sátor-táborozása lesz a közlekedésbiztonsági hét záróeseménye Szegeden.

Milyen az életük?

Ifjúsági aktívaértekezlet a szegedi he'lyörségben

A szegedi honvéd helyörség művelődési termét tegnap reggel 8 óra után ének-zsoltó töltötte be. Daloltak a katonák. A sorállomány meg a hivatásosok képviselői, parancsnokok és, beosztottak. Így telt az idő 9-ig, s akkor pontosan kezdődött a helyörség ifjúsági aktívaértekezlete. Először itt is, mint általában a néphadseregben. A Honvédelmi Minisztériumban kezdtek, ahol a miniszter tartott beszámolót. A téma Szegeden is az ifjúsági törvény végrehajtása volt.

Az asztalok mellett tiszték és tiszthelyettesek, s javarésben sorkatonák foglaltak helyet. Ki-ki véleményét mondhatott. A nemrég bevonult fiatal éppúgy, mint a Vörös Csillag Érdemrenddel kitüntetett tiszt. Egyforma joggal, csak „sima parólinnal” beszéltek közel húszan. Oszintén, nyíltan a katonaeletről, de mindig meghatározóan magyarul a katonáról. A helyörség parancsnoka, Kajdi Ferenc ezredes beszámolójának középpontjában is ez állott. Eredményeket sorakoztatott föl a helyörség életéről, kritikusan és önkri-

tikusan szolt a gondokról. A katonák — állapította meg — öntudatosan, felelősséggel látják el nehéz szolgálataikat, harcászóként jó. Ott vannak a természeti csapások elhárításánál, jeleskedenek a társadalmi munkában, a békés építésben. Örvendetes, hogy egyre nagyobb számmal vonulnak be olyan fiatalok, akiknek jelentős a termelési tapasztalatuk, s az üzemi, munkahelyi demokrácia fejlődő légkörében közösségi és közéleti gyakorlatuk van. Műveltségük jó hatású a katonaeletre, amit a hadseregben tanulnak, szintén jól kamatozik.

Az ifjúsági törvényt a hadsereg viszonyaira is alkalmazhatják. Kezdődik ez a bevonulástól a kiképzésen át a szolgálatig, a leszerelésig. A parancsnok és a hozzászólók ezt elemezték. Nagy fejlődésről adtak számot. Jobbak a szolgálat, az élet feltételei, tágulnak a kulturális lehetőségek, célzatosan töltik a pihenés óráit. Közvetlenebbül értenek szót az újonckal, akik — érthetően — kétéltelkezzel érkeznek. A parancsnok, a szolgálat célját is mélyrehatóan megértik; a katonák fölfojgják és értelmezik, hogy mit miért kell tenniük.

Földadatokat is meghatároztak. Tovább kell tökéletesíteni — ezt is hangsúlyozta a parancsnok és több fölslzó — a kiképzést; az előjáróknak még közvetlenebb kapcsolatokat kell teremteniük a katonákkal; az alkörségek parancsnokai megkönyösködjék még jobban együtt a KISZ-szervezetekkel. S cél az is, hogy jó alapot és indítást adjanak a munkás és tartalmas emberi életre.

Csak néhányat a fölslzó-lásokból. Katus József honvéd, alapszervi KISZ-titkár azt is elmondta, kellemesen csalódott a bevonuláskor a laktanyában. Szeretettel fogadták őt is, segítették beilleszkedését a polgári élettel merőben különböző katonai hétköznapiakba. Kérte viszont, hogy minden feljebbvaló a kiképzésben jól értesse meg szándékát, egyértelmű és jól értelmezhető legyen minden követelmény. A Vörös Csillag Érdemrenddel kitüntetett Kata János őrnagy a parancsnokok szerepéről is szolt az alegységek vezetésében. Ő is magasabbra állította a minőség mércéjét. Első helyen említette az

emberi értékek még jobb kibontakoztatásának gyámolítását. Kolompár György szakaszvezető, KISZ-titkár az ifjúsági szervezet szerepéről beszélt. Alegysége fiataljai nevében a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulója tiszteletére — a katonai feladatok kiváló teljesítéséért, a szabad idő értelmes hasznosításáért, a társadalmi munkák végzéséért — szocialista versenyre szólította az alegységeket.

Bracons István őrnagy a kommuniszták tevékenységét vázolta, ami mindenkor a hadseregben is emberközpontú. Csorba Imre honvéd kezeslen szavakkal mondotta el, hogy a bevonuláskor fájó szívvel búcsúzott feleségétől és kislányától. Mert izgatta, mi lesz anyagilag a családjával, amíg ő katoná. Megállapította: a bevonulás első percétől kezdve törődnek vele, családjával. Gyakran hazautazhat. S az ő szájából nem hatott frazióknak: „Itt rádöbbentem, a szolgálattal családom nyugalma is vigyázok.”

A Topor István alezredes elnökletével tartott tanácskozáson — amelyen részt vett az előjáró parancsnokság képviselőiben Gombos Gábor ezredes és dr. Léka Gyula ezredes —, a megyei pártbizottság képviselőiben dr. Törköly Györgyné, a KISZ megyei bizottsága nevében pedig Bódi György, a KISZ megyei bizottságának első titkára köszöntötte a katonákat, gratulált az eredményekhez, s kívánt újabb sikereket.

A vitát Kajdi Ferenc foglalta össze. Lényege: a tapasztalatokat, javaslatokat hasznosítják.

Ezután parancs hangzott el előlétésekről, parancsnoki jutalmakról, dícséretekről. Például Dózsa Attila szegedi műszerész szakaszvezetőből őrmesterré lépett elő. Jó másfél éve vonult be, s kiemelkedő munkásságával érdemelte ki rangját. Szerény, csendes fiú, sokat tanult politikailag, szakmailag a hadseregben, most ő is tanítja társait. S amivel gazdagodott katonáknál, a polgári életben is hasznát látja.

A nappal estébe hajlott, amikor véget ért a fórum. Együtt beszéltek a teendőkről, együtt is választják meg a célokat.

M. S.

A jelige:

Becsületben felnevelni őket

„Április 30-ig el kell hagynom a lakást, de nem találom az albérletet. Hiába nézem a hirdetések, sehol se fogadnak be a gyermekemmel együtt. Tanácsot mindenkítől kapok, segítséget nem várhatok senkitől. Mi lesz velünk, ha nem lesz otthonunk, ha mindenholnan elküldenek, mert félnek a gyerekeket egyedül nevelő édesanyától?”

Elég sokan vagyunk, akiknek magunkra utaltan kell felnevelnünk gyermekeinket. Miért csak úgy akarnak rajtunk könnyíteni, hogy állami gondozásba venni a gyerekeket, ha már nincs lakásunk? Mi beérnénk bármilyen szükségességgel, csak együtt maradhatna a család, csak érezhetném, van értelme az életnek, s van biztonságos helyünk. Szeretném becsületben felnevelni őket.” Teljes név és cím az aláírás után.

„Egyedülálló anya vagyok, három kiskorú gyereket nevelek, a 4 éves kislányt és az egyéves ikreket, akiknek születése után három hónappal elváltam a férjemtől. Addig anyósoméknál lakunk, ahonnan persze a válás után el kellett jönnöm. Edesapám fogadott be egy szobát házába bennünket, abban a reményben, hogy rövidesen kapunk lakást. Azzal biztattak ugyanis a lakáshivatalban, hogy amíg igénylésem sorra kerül az idén, ideiglenesen szükség-lakást adnak.

A szobában, ahol edesapámmal öten élünk, többször leszakadt a mennyezet, a helyiség hidegpádós, a kicsik asztmatikus hörghurutot kaptak és már többször volt tüdőgyulladásuk. Állandó orvosi kezelésre és ellenőrzésre szorulnak. Írásbeli orvosi vélemény erősítette meg, hogy a két kicsi betegsége lakásproblémáink mielőbbi megoldását indokolja. Amikor elvittem a levelet, közölték, hogy nem tudják figyelembe venni, és különben is: nem kötelező ott laknom, ahol lakom. Most már azt se mondták, hogy az idén kapok lakást, hanem csak amikor sorra kerül az igénylésem. Ha talán megértem, ha netán a kiutalás körülbelüli idejére utaltak volna, akkor biztosan nem írtam volna meg ezt a levelet.” Amelynek végén szintén teljes név és cím áll.

Aki gyors segítségre és nemcsak jótanácsra vár, általában nem titkolja kiletét, vállalja, amit leírt, a tényeket, az életkörülményeket. Ezért is idéztük szinte teljes terjedelmében a két édesanya továbbgondolásra érdemes levelet. S hogy mégis név nélkül, azt inkább csak azért, hogy megkíméljük őket közvetlen környezetük esetleges megjegyzé-

seitől. Gyors segítség... Nos, igen. Z.-né, első levélírónk néhány nap múlva kénytelen elhagyni a bérelt szobakonyhás lakást, főbérletének szüksége van a helyiségekre. Vele él két kislányától Z.-né semmiképp sem akarna megválni, a legidősebb, a harmadik már úgyszólván állami gondozásban van. Azért nem tudja őt magához venni, mert hát hová vigye? Az édesanya takarító egy nagyvállalatnál — a munkásszálláson csak egyedül kapna helyet. Fizetése — 8 forint 40 filléres órabérezel — 1600 forint körül mozog. A férjétől nincs mit remélnie, csak adósságot hagyott maga után. S a jogerős ítélettel pénz nem kapnak tőle a gyerekei.

A családi pótlékból futotta eddig az albérletre. De most vajon találnak-e gyerekszerető főbérlet, akinek, ha kell, még gondozását is vállalná az állandó délutáni műszakban dolgozó édesanya? Lesz-e ebben a nagyvárosban egyetlen ember, aki e sorok olvastán befogadja őket? Persze nem ingyen, csakhat nem az egyre borsosabb albérleti díjért? Akad-e valaki, aki a börtön szó hallatán, nem csukja be az édesanya előtt az ajtaját, aki hinni mer a férje miatt kellemetlen helyzetbe került feleség becsületességében?

A másik levélírónak, L.-nének vajon nincs-e igaza, amikor a gyerekeiket egyedül nevelő édesanyák, s a három, vagy többgyermekes családok lakásgondjainak, ha nem is soronkívüli, de lehetőleg gyors megoldását ígérő határozatokra hivatkozik? A kedvezményt persze nem lehet kikövetelni. De hát tudjuk, a kedvezmény gyakorlati vált. A tanácsos lakások igénylésének s kiutalásának rendjében is. S mivel aligha képzeltető szándékosság a levelekben vázolt életkörülmények alakításában, sőt alakulásában, mivel nem valószínű, hogy csak azért szült mindkét édesanya három gyereket, hogy így jusson majd valamikor lakáshoz — tanácsatlan és tehetetlen, kilátástalan és reményüket vesztett helyzetükben úgy tűnik, valóban megilleti őket a környezeti segítség.

S ha a közvetlen környezet, a rokonság, az ismerősi kör elfordul tőlük, vagy képtelen a megoldásra, akkor a tágabb közösség, a munkahely — és lépünk még tovább —, a társadalom támogatása talán eredményt hozhat.

A körülmények ismeretében a két asszony — és vajon, hány társuk még? — nem kivételézt kér. Szeretnénk kerülni a szívhez szóló szavakat, hát fogalmazzunk úgy, mint az apróhirdetésekből szokás, rövi-

den: Gyermeküket egyedül nevelő édesanyák lakásügyében segítséget kérnek. Minden megoldás érdeklí őket. „Becsületben felnevelni őket” jeligére, a szerkesztőségbe.

Pálffy Katalin

Hobbikiállítás

Acs S. Sándor felvétele

A Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat szakszervezeti bizottsága, Vöröskereszt-szervezete és az Alkotmány szocialista brigád a vállalat dolgozóinak hobbikiállítását rendezte. A szabad idő hasznos elöltését igazoló, 138 terméket gyűjtöttek egybe. Titkos szavazással döntenek majd a díjak odaítéléséről. Felvételünk a kiállítás egy részletét ábrázolja.

Rendelet az átalánydíjas vízfogyasztásról

Megjelent az Országos Vízügyi Hivatal elnökének új rendelkezése a lakossági vízfogyasztás átalánymennyiségeinek megállapításáról, és a vízdíjak számlázásáról. Az átalányt először 1968-ban szabályozták, de azóta a fogyasztás jelentősen megnövekedett. A lakások komfortjának, a háztartás gépesítésének, a személygépkocsik állományának, a vikendházak és a kiskerttulajdonosok számának növekedésével a vízfogyasztás most már jóval meghaladja az átalánykategóriákban korábban meghatározott mennyiséget.

Az új rendelkezés e tudományos vizsgálatok alapján határozta meg a lakossági vízfogyasztás kategóriáinak új átalánymennyiségét. Az új

előírások differenciáltabbak a korábbiaknál. A személyenkénti 70 liter helyett 120 liter víz napi felhasználását veszi figyelembe például a vízcsapokkal és fürdőszobával, vagy vízöblítéses mellékhelyiséggel ellátott lakások esetében, 170 liter az átalány mennyisége a fürdőszobával, vízöblítéses mellékhelyiséggel és vízcsapokkal ellátott lakás, 220 liter pedig az egyedi vízmelegítővel vagy központi melegvíz-ellátással is rendelkező lakás esetében. A háztartási állatállomány itatásánál nincs változás az átalányban, viszont a házikert locsolásánál négyzetméterenként napi kettő helyett három liter vízfelhasználást vesz alapul.

Zenei naptár

Szabadkai művészek hangversenye

A testvérvárosok közötti kulturális kapcsolatok révén a szabadkai zeneélet három kitűnő képviselője viszonzta hangversenyével a szegedi közönség érdeklődését. Műsoruk első fele intím jellegű, üde házimuzsikálás volt. Léva Máttyás klarinéton, Szegedincsev Mária zongorán magától értetődő könnyedséggel, természetesen közvetlenséggel jelenítették meg Schumann három fantáziájában a zene költőjének epekedő, szélsőséges érzelmvilágát. Rietmüller Szonátája nem nélkülözött felcsillanó invenciót, de kissé jó műhelymunkaként hatott. E két műben a főlényel, mégis átéléssel játszó zongorista vitte a főszerepet, míg Raubaud koncertszólójában a klarinétos brillírozott.

A műsor második részében igazi szólósztilkus, egyéni hangot és színt hozott Basch Mária zongorázása, acélos billentése és féktelen temperamentuma. Öntudatos technikai fölényrel és biztonsággal tolmácsolta Chopin ragyogóan hangzó b-moll szonátáját, és nemes egyszerűséggel annak lassú, gyászindulótételét. A Dante szonátában pedig szinte áttüzesedett forrósággal és erővel hozta Liszt pokoljáró drámai izzását, fennsleges patoszt.

A szabadkai művészek sikeres szereplésükkel méltó képviselői voltak az egy-átéléssel játszó zongorista mást megbecsülő és a békés szomszédai jóviszonyt szolgáló törekvéseknek is.

Dr. Belle Ferenc